

ALEXANDRU AVERESCU-MAREȘAL AL ARMATEI ROMÂNE

Ioan Silion

Cea mai înaltă treaptă la care poate urca un luptător militar în ierarhia militară este demnitatea de mareșal.

În armata română, cel care a primit întâiul baston de mareșal a fost regele Ferdinand, în calitatea sa de comandant suprem al armatei. Ceremonia s-a desfășurat în ziua de 18 noiembrie/ 1 decembrie 1918, când regele Ferdinand și regina Maria și-au făcut intrarea în București. Bastonul de mareșal, însoțit de cartea de mareșal, i-au fost înmânate regelui Ferdinand de către ministrul de Război de la acea dată, generalul Eremia Grigorescu, în prezența marilor comandanți ai armatei române și a unei asistențe numeroase.

După înscăunarea regelui Carol al II-lea, Parlamentul a luat în dezbateră măsura instituirii prin lege a demnității de mareșal al României și prin Decretul – lege nr.2451 s-a hotărât crearea demnității de mareșal începând cu date de 14 iunie 1930.¹

Doar două persoane îndeplineau condiții impuse în actul normativ (general în grad de general de corp de armată, au condus cu succes operațiile armatei române, avînd funcția de șef al Marelui Cartier General sau de comandant de armată titular, în războiul pentru întregirea neamului), generalii Constantin Prezan și Alexandru Averescu.

În cadrul manevrelor regale desfășurate pentru prima dată în Transilvania, în perioada 22-29 octombrie 1930. s-a desfășurat și Ceremonia de acordare a demnității de mareșal.

Regele Carol al II-lea a sosit la Sighișoara în ziua de 25 octombrie 1930, alături de o suită numeroasă: principele Nicolae, Grigore Iunian, ministrul justiției,

---

¹ Apud, Petre Otu, *Mareșalul Alexandru Averescu, militarul, omul politic, legenda*, p. 364.

generalii Nicolae condeescu, ministru al armatei, Nicolae Samsonovici, șeful Marelui Stat Major, ș.a. Au mai luat parte și toți atașajii militari străini care erau însoțiți de colonelul Gheorghe Rozin.

După ce regele Carol al II-lea a ținut o cuvântare în care a elogiat armata română, a prezentat cartea de mareșal pentru Alexandru Averescu. Documentul făcea o succintă prezentare a carierei militare a lui Alexandru Averescu. De la voluntariat la izbânda de la Mărăști și Oituz. „, *Pentru marile însușiri ostășești și faptele mărețe cu care ai împodobit izbânda noastră națională, te înalț la rangul de mareșal, drept care îți înmânez, spre cinstea oștirii și răsplată personală, însemnele acestei înalte demnități*”²

Mareșalul Alexandru Averescu, și-a exprimat recunoștința pentru înalta demnitate cu care a fost investit și la asigurat pe rege de devotamentul său..

Bastonul de mareșal al mareșalului Alexandru Averescu, se află din anul 1960 în patrimoniul Muzeului Militar Național, fiind confiscat de la cetățeanul Iliescu Ion, de către Ministerul Afacerilor Interne.³

Avansarea la gradul de mareșal, a contribuit la creșterea prestigiului său în societatea românească, fiind privit de către opinia publică mai mult ca un militar destoinic cu merite incontestabile decât un fost șef de partid, care pe zi ce trecea intra în anonimat.

În timpul domniei lui Carol al II-lea, mareșalul Alexandru Averescu, nu a mai ocupat funcții înalte. După cum declara în 1936, excluderea sa sistematică din cercurile puterii era o „izolare comandată”, care a avut la bază trei elemente: regele Carol al II-lea, care l-a neglijat voit, șefii de partide și de guverne, în afară de I. G. Duca și Gheorghe Tătărescu, și electoratul care uitase marile merite ale mareșalului pe tărâm politic.

---

² *Ibidem*, p.365.

³ *Ibidem*, p 366.

Mareșalul Alexandru Averescu, ajungând la o vârstă înaintată, a decis să-și publice amintirile și însemnările din activitatea militară și politică. Astfel au apărut *Notițe zilnice din războiu* la începutul anului 1937, la Editura „Cultura Națională”, cunoscând un succes deosebit, fiind considerate o mărturie deosebit de prețioasă pentru istoria războiului de întregire națională.

MAREȘALUL ALEXANDRU AVERESCU

ÎNAINȚAREA LA GRADUL DE MAREȘAL AL ARMATEI ROMÂNE A LUI ALEXANDRU AVERESCU, LA SIGHIȘOARA, ÎN DATA DE 25 OCTOMBRIE 1930 DE CĂTRE REGELE CAROL AL II-LEA

